

Nova programació expositiva

Marta Sentís
— *Tots els dies són meus*

De l'1 de juliol
al 19 de novembre de 2023

FUNDACIÓ
VILA CASAS

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Marta Sentís

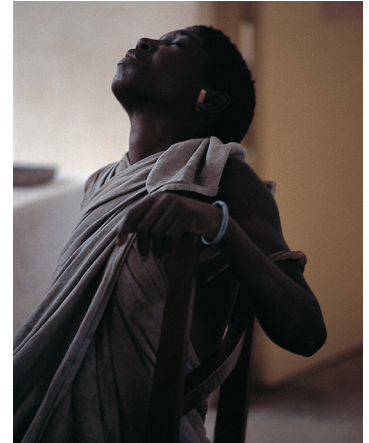
— *Tots els dies són meus*

L'exposició

La fotògrafa **Marta Sentís** (Barcelona, 1949) va dedicar vint anys a fotografiar les seves impressions arreu del món seguint el seu impuls nòmada i experimental. L'exposició *Tots els dies són meus*, comissariada per **Alejandro Castellote**, aplega més de dues-centes fotografies que immortalitzen les seves vivències a les efervescentes, artístiques i originals ciutats de la Barcelona i el Nova York dels setanta i els vuitanta, així com a molts altres indrets a l'Àfrica i l'Orient.

Les seves fotografies són una afirmació de la seva independència i un mirall de la seva curiositat per altres models de vida, de la seva recerca d'escenaris i persones que la desvinculin dels referents socials en què va créixer. Va passar la infantesa a París i part de l'adolescència a Palafrugell, Florència, Perugia i Oxford. Des de jove, Marta Sentís va sentir curiositat per viatjar i conèixer món, un impuls que experimentà recorrent una multitud de països de diversos continents, tot observant la realitat des de perspectives poc habituals, en part gràcies a la seva faceta poliglota. El domini de diverses llengües com ara, català, castellà, francès, anglès, italià, àrab i portuguès, li han proporcionat la possibilitat d'aprofundir, amb major encert, en la interpretació de diverses realitats. I la manera d'immortalitzar els instants va ser sempre des de la llibertat.

Durant la seva joventut va viure entre Nova York i Barcelona, on va tenir com a companys de viatge artistes que, com ella, van protagonitzar el moviment àcrata i contracultural dels anys 70, caracteritzat per una ruptura lúdica i radical dels cànons artístics i culturals. La seva estada al SoHo va coincidir amb una gran efervescència artística que alliberà el seu tarannà fotogràfic: "A Nova York, mentre treballava a l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i vivia en aquest barri d'artistes del SoHo, el que interessava era saber per on anava l'art; era el que es discutia aleshores entre artistes, així com actituds davant la vida i enfront els diferents fets polítics. Aleshores em va semblar que la fotografia és un mitjà molt directe: tens la idea i tens la foto", explica **Marta Sentís**.

Kenya, 1986

Marta Sentís

— *Tots els dies són meus*

A partir del 1973 va viure de manera intermitent a Nova York, durant cinc anys, treballant per a diverses agències de l'ONU i, arrel d'aquesta experiència professional, Sentís va recórrer món, fotografiant indrets i enclavaments a l'Orient i a Occident prolongant les seves estades i convivint amb persones la intensa relació amb la vida de les quals es mou al marge dels paràmetres occidentals del benestar econòmic i el consum.

Les nombroses experiències viscudes a tantíssims països, tant a Orient com a Occident, han enriquit i alimentat un tarannà vital que advoca per la fidelitat als propis impulsos i a la llibertat, d'aquí que el títol de l'exposició que presenta, *Tots els dies són meus* reivindica una personalitat lliure i independent que trobà en la fotografia el mitjà ideal per a immortalitzar la bellesa universal de la mundanitat.

“Sentís fa una fotografia fidel a la seva experiència del món, a les contingències d'aquells viatges que han atorgat sentit a la seva vida, on mostra el seu intencionat desarrelament i el grau de complicitat que estableix amb diferents grups socials i ètics. Per això prescindeix de les sublimacions del blanc i negre, per tal de remarcar la seva desafecció pels motius exòtics. Més aviat, aposta per colors vibrants i escenaris quotidians que conviden qui observa a compartir experiències sinestèsiques. Es resisteix a explicar històries amb les seves fotografies, vol mantenir la potència semàntica de cadascuna de les imatges sense vincular-les a un relat” explica **Alejandro Castellote**, comissari de l'exposició.

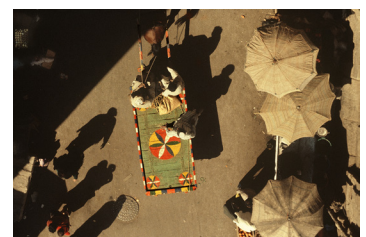
La mirada de les dones al Caire

Amb dinou anys, Marta Sentís, va recórrer la costa mediterrània del Magrib i altres països –Algèria, Tunísia, Líbia, Egipte, el Líban i Turquia– on va sentir la necessitat de poder comunicar-se en la seva llengua comuna: l'àrab. Per tal de fer-ho, s'hi va estar un any a Egipte estudiant àrab a les tardes, treballant com a intèrpret per al Ministeri d'agricultura i ramaderia i fotografiava per les nits.

Ser estrangera li garantia una certa llibertat de moviment, tot el contrari del que passava amb les dones àrabs, perquè la seva exposició social era molt més restrictiva. Aquest és el motiu pel qual va fer aquesta sèrie, basada en la manera com les carriotes veien la vida del carrer: des de les finestres o els terrats.

Sanà, El Iemen, 1984

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

Marta Sentís

— *Tots els dies són meus*

Les fotografies que formen part d'aquesta sèrie desvetllen com les dones àrabs observaven la vida del carrer des dels interiors de les cases. Una visió molt diferent de la que tenia Marta Sentís que, només pel fet de ser estrangera, tenia llibertat de moviment i podia endinsar-s'hi a festes, casaments i reunions sense cap tipus de restriccions. Aquest és el motiu pel qual va fer aquesta sèrie, basada en la manera com les dones del Caire veien la vida del carrer des de les cases.

Oficis (1979)

L'origen de la sèrie "Oficis" va sorgir arrel de que Fernando Amat, propietari de Vinçon, va convocar a uns quants artistes –Marta Sentís, América Sánchez, Mariscal, Maria Espeus o Peret, entre d'altres– per tal d'involucrar-los en la seva idea d'impulsar la marca "Barcelona". Sentís va sortir d'aquella reunió amb la idea de fer uns segells amb persones distintivament barcelonines però, mai més no es van tornar a trobar ni en van parlar. Amb tot, molts noms presents allà van ser posteriorment essencials a la cultura de Barcelona.

Marta Sentís va fer un reportatge de carrer amb una temàtica que és un clàssic de la fotografia documental, i també va voler marcar distància amb el format habitual: va optar per presentar les imatges en un format similar al de les col·leccions de cromos.

"Amb el pas del temps, els protagonistes dels meus retrats van passar a ser persones que exercien oficis urbans, els segells esdevingueren cromos i aquestes són les fotografies que aquí mostro per primer cop", explica l'artista.

La meva generació. Barcelona, anys setanta i vuitanta

A l'època dels 70, Marta Sentís ja documentava l'ebullició artística que començava a aflorar a Barcelona. Ella mateixa en formava part. I la seva participació, com a foto fixa, a la pel·lícula *Ocaña, retrato intermitente* (1978), de Ventura Pons, va fer més estreta la seva relació amb aquest col·lectiu.

Marta Sentís recorda aquell moment: L'anomenat underground dels anys setanta no es trobava sota terra; s'infiltrava en totes les activitats, fins i tot, en els mitjans. Era menys intel·lectualitzat que el de Nova York, i aquella despreocupació, aquella bogeria del carrer, aquella gràcia andalusa, aquella indiferència pel futur, aquell anar seminuosos pel carrer, em resultà molt xocant.

Sèrie "Oficis" 1979

Pedro Almodóvar, 1979

Nazario, 1979

Marta Sentís

— *Tots els dies són meus*

Ningú a Barcelona feia el que ells feien: aglutinaven tot aquest món gai de colors, de disfresses, de festes, de marxa, perquè a més tenien un poder de convocatòria enorme. Eren personatges gens esnobs, hipercreatius, amb una energia increïble, d'un no res muntaven alguna cosa, molt oberts, molt propers a tota mena de gent i de seguida em van acceptar com a amiga i fotògrafa.

“No teníem cotxe. Ens movíem d'allò més: teatre, concerts, passis de diapos, festes, inauguracions, happenings, desfilades de moda, dansa, rodatges, etc. Les nits eren molt actives. Hi havia locals on entraves com a casa teva. Així, a tota hora hi trobaves algú, i això ens permetia de treballar de nit sense caure en la soledat. Tots volíem ensenyar el que fèiem. Com i a on mostrar-ho era part de la gràcia. No hi havia portfolis ni currículums ni comissaris. Podíem crear les nostres pròpies trajectòries. Érem autodidactes, apreníem els uns dels altres. Els diners no eren l'objectiu. Vida i feina es barrejaven. Hi érem de pas”, recorda **Sentís**.

A les fotografies que formen part d'aquesta serie s'hi destaca personatges rellevants del món artístic i intel·lectual de l'època, així com l'ambient inèdit i genuí d'aquella generació. El món de la fotografia era un territori habitat majoritàriament per homes, per la qual cosa no li va resultar fàcil ser acceptada per l'entramat de persones que dominava l'escena artística a Barcelona.

“Va intentar diverses vegades de participar, ja entrats els anys vuitanta, en la Primavera fotogràfica de Catalunya, però no la van prendre seriosament. El cert és que una de les raons que orbitaven al voltant d'aquella desafecció institucional era la seva condició de dona, sumada a la classe social de què provenia. Això no va passar durant aquells anys amb la prole masculina de la burgesia a Barcelona o a Madrid. Això no obstant, va optar per participar en el festival des dels vorals, sense ser-hi convidada, bo i fent instal·lacions alternatives a espais públics o a cases particulars. Posteriorment, la Fundació Joan Miró li demanà que repliqués una d'aquelles instal·lacions a les seves sales. Ella va passar directament del carrer al museu”, explica **Alejandro Castellote**.

Manifestació gai a La Rambla, 1978

Miquel Barceló, 1982

Marta Sentís

— *Tots els dies són meus*

Visió urbana i Collages (1979)

A finals dels anys 70, Marta Sentís va començar a experimentar amb diferents maneres d'expressió. És a finals d'aquella dècada que Sentís va fer una col·lecció de petits collages, en què utilitzà fragments de postals antigues de Barcelona, ampliat en fotografies de color que intervingué amb pintures pastel. Els collages que van gaudir d'una època d'or al primer terç del segle XX, es recuperaven en forma d'il·lustracions per a revistes o de propostes artístiques més surrealistes.

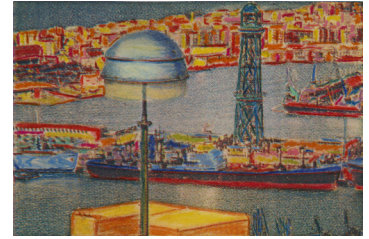
A Nova York es va contagiar de l'ús creatiu que els artistes estaven fent de les primeres fotocopiadores a color. Fotografiava amb una lent d'aproximació fragments de postals típiques de Barcelona, portava les diapositives a imprimir a color i després les acoloria a mà. Era una manera de subvertir i dessacralitzar la clàssica còpia fotogràfica en blanc i negre.

Reclusió (2020)

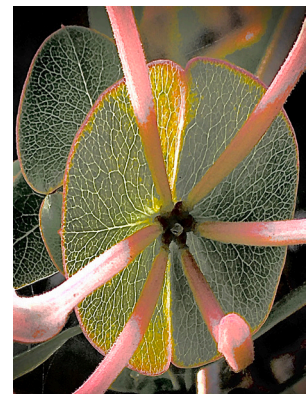
Cap a l'any 1996, Sentís va abandonar la fotografia després de 25 anys dedicant-s'hi com a professional. Volem ignorar que els cicles de la nostra existència sovint provoquen canvis, en aparença radicals, però que en realitat són la conseqüència natural de mirar dins nostre i atendre altres necessitats. Per exemple, tenir temps: un afer nuclear per a Marta Sentís.

Temps per viure a la seva manera, per dedicar-se'l a ella mateixa, a la seva solitud, a la natura, a amarar-se de coneixement i de percepcions sensibles. Una actitud que està vinculada, metafòricament, a l'essència de la fotografia analògica, que requereix temps per revelar les seves imatges latents i per revelar-nos els seus significats. Això, en la fotografia digital, ha desaparegut. «Jo sempre he estat contemplativa, necessitava deixar de produir i tenir quietud, tranquil·litat. No volia sortir a fer més fotografies, ja n'hi ha massa. Deixar la fotografia fou també una manera de domar el meu ego, perquè la vaig deixar quan molta gent em proposava de continuar fent fotos, exposicions o publicacions.»

“Tan sols una vegada ha interromput aquesta decisió. Va tenir lloc durant el confinament. Cada dia, al vespre, va anar enregistrant amb el seu mòbil l'esclat de bellesa que es produïa al seu jardí i als voltants de casa seva a Eivissa. I cada dia les compartia amb les seves amistats per whatsapp. Una mostra més del caràcter relacional que sempre ha tingut la fotografia per a ella”, explica **Alejandro Castellote**.

Visió urbana, 1979

Encierro, 2020

Marta Sentís

— *Tots els dies són meus*

Marta Sentís ha fet una fotografia fidel a la seva experiència del món i a les contingències que han donat de sentit a aquest viatge en primera persona. Les seves fotografies mimetitzen els impulsos empàtics i emocionals que li susciten les relacions personals: «M'interessa sentir i copsar els moments que desprenen més intimitat, més humanitat. És com fer un diari que funcioni en l'estrat del que és públic i del que és privat, que la seva estructura creixi a partir de la meua relació amb els subjectes». En paraules del comissari de la mostra: «La manera que té d'adquirir coneixement d'altres cultures és per mitjà d'habitar-les: una espècie de simbiosi nodridora, que il·lustra la seva necessitat de percebre's a si mateixa dins d'aquests microuniversos, la seva latent voluntat de pertànyer, de mostrar una alternativa de vida que no estigui basada tan sols en els paràmetres de les societats urbanes occidentals i que es fa palesa especialment en la seva vinculació a la cultura de les persones afrodescendents».

Salvador de Bahia, el Brasil, 1991

Marta Sentís

(Barcelona, 1949)

Creix a París i posteriorment estudia a Barcelona, Oxford, Perugia i Florència. A començament dels anys setanta, i després d'haver treballat al departament *import-export* d'una empresa tèxtil, se'n va a treballar a Nova York, on inicialment fa de guia turística i acaba col·laborant a l'Organització de les Nacions Unides, al departament de l'Organització Mundial de la Salut.

A mitjan anys setanta comença a residir i fotografiar arreu de diferents continents. Ven els seus reportatges i també treballa d'intèrpret, traductora simultània, foto fixa de cinema i televisió, i de fotògrafa itinerant per a diferents organismes de l'ONU i agències fotogràfiques de Nova York i Barcelona. Porta a terme diversos projectes artístics, dissenys gràfics i crea, a més, obra fotogràfica per a diferents suports i espais buscant alternatives a les galeries d'art.

A finals dels anys noranta de manera definitiva la fotografia.

Exposicions individuals

- 1975 Galeria Spectrum, Eivissa.
- 1978 Galeria Spectrum, Barcelona.
- 1979 Galeria Nikon, Barcelona.
- 1980 Galeria Dos y Una, Barcelona.
- 1982 *El Cairo*. Instal·lació audiovisual. Espai Sí, Barcelona.
- Galería Spectrum, Saragossa.
- 1983 Galeria Forum, Tarragona
- Instal·lació audiovisual. Fundació Joan Miró, Barcelona.
- 1986 *Marte Visión*. Instal·lació sobre la diàspora africana en un aparell de visió estereoscòpica de la Rambla, Barcelona.
- 1986 Galeria Ciento, Barcelona.
- 1988 Galería Moriarty, Madrid.
- Galería Pecanins, Ciutat de Mèxic.
- 1989 Centre Régional de la Photographie, Pas de Calais, França.
- 1992 Museum of Contemporary Photography, Chicago, IL, Estats Units.
- 1993 Fundació "la Caixa", Sala Catalunya, Barcelona.
- Fundació "la Caixa", Encamp, Andorra.
- 1994 Fundació "la Caixa", Reus.

1995 Fundació "la Caixa", Tenerife.
1996 Fundació "la Caixa", Vic.
2000 La Mar de Músicas, Cartagena.
2002 Galería La Fabrica, Madrid.

Exposicions col·lectives

1977 Fotogalería, Madrid.
9 *fotógrafos catalanes*. Itinerant arreu d'Espanya.
1978 Amnistía Internacional, Barcelona.
1980 *Jeunes photographes de Barcelone*. Musée de Montpellier, Montpellier, França.
Photographie á Catalogne. Itinerant arreu de França.
Autoretratos. Galeria Fotomania, Barcelona.
Photographer's Gallery, Londres.
1983 Arco 83, Galería Redor, Madrid.
Fotografía Contemporània, itinerant arreu de Catalunya.
1984 *259 imágenes*. Biblioteca Nacional, Madrid.
1985 *La fotografía en el Museo*. Museo de Arte Contemporáneo, Madrid.
1986 *Photokina*. Colònia, Alemanya.
1988 *Audiovisual Diáspora Africana*. Forum Photo, Festival Off, Arles, França.
4 *Spanish photographers*. Center for Creative Photography, Tucson, AZ, Estats Units.
1989 *Création Photographique en Espagne*. Musée Cantini, Marsella, França.
1991 *Cuatro direcciones*. Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid.
1992 *Representatives*. Center for Creative Photography, Tucson, AZ, Estats Units.
Palacio Revillagigedo. Salón Internacional de fotografía, Gijón.
1993 Fotobiennale, Enschede, Països Baixos.
1995 *Black looks, White Myths*. Africus 95. Biennal de Johannesburg, Sud-àfrica.
Centro de Fotografía Isla de Tenerife. 3a Biennal Internacional de fotografía, Tenerife.
1997 *Géneros y Tendencias*. Ayuntamiento de Alcobendas, Alcobendas, Madrid.
1999 *Elogio de la Pasión*. Círculo de Bellas Artes, Madrid.
2005 *Miradas de Mujer*. Museo de Arte Contemporáneo Esteban Vicente, Segòvia.
2018 *Fotografía Creativa a Catalunya, 1973-1982*. La Virreina, Centre de la Imatge, Barcelona.

Bibliografia

Monografies

- Habitaciones y Migraciones*. Marta Sentís. Fundació "la Caixa", 1993.
- Monument. Casernes de Sant Agustí*. Ajuntament de Barcelona, 1995.
- Barcelona'92 to Atlanta'96*. The Cultural Legacy/Ajuntament de Barcelona, 1996.
- Aquele Axé. La Mar de Músicas/Mestizo*, 2000.
- Marta Sentís. PHotoBolsillo, Biblioteca de fotógrafos españoles, La Fábrica, 2002.
- Encierro*. Joaquín Gallego Editor, 2021.

Publicacions

- 50 years of Modern Color Photography 1936-1986*. , Colònia: Photokina, 1986.
- 4 Spanish Photographers*. Tucson: University of Arizona, 1988.
- Cuatro Direcciones. Fotografía Contemporánea Española 1970/1990*. Madrid: Lunwerg Editorial, 1991.
- Recorridos Fotográficos de Arco*. Madrid: Fundación NatWest, 1994.
- 40 Salón Internacional de Fotografía*. Gijón: Caja de Ahorros de Asturias, 1992.
- Spanish and Dutch Photography*. Foto Biennale, Enschede, Països Baixos, 1993.
- Africus 95*. Biennial de Johannesburg, Sud-àfrica, 1995.
- Fotonoviembre, 3ª Bienal Internacional*. Cabildo de Tenerife, 1995.
- Semblantes Negros, Mitos Blancos*. Madrid: Ministerio de Asuntos Exteriores, 1995.
- Géneros y Tendencias en los albores del siglo XXI*. Madrid: Ayuntamiento de Alcobendas, 1997.
- Elogio de la pasión*. Madrid: Círculo de Bellas Artes, Ministerio de Educación y Cultura/PHE 99.
- Miradas de Mujer*. Junta de Castilla y León: Museo de Arte Contemporáneo Esteban Vicente, 2005.
- 15 años de Fotografía Española Contemporánea*. Ayuntamiento de Alcobendas, 2008.
- La fotografía creativa a Catalunya, 1973-1982*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, la Virreina, Centre de la Imatge, 2018.

Obres en exposició

Muritiba, el Brasil, 1905

Londres, Regne Unit, 1985

Brooklyn, NY, Estats Units, 1983

Illes Maldives, 1976

Addis Abeba, Etiòpia, 1984

El Iemen, 1984

El Iemen, 1984

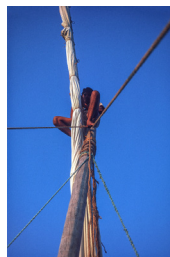
El Iemen, 1984

El Iemen, 1984

Nova York, Estats Units, 1986

Illes Maldives, 1976

Illes Maldives, 1976

Obres en exposició

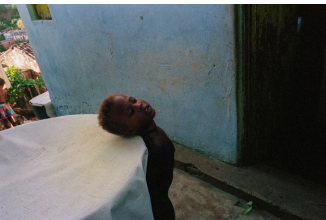
Muritiba, el Brasil, 1991

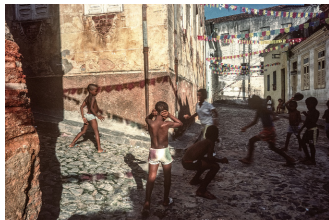
Salvador de Bahia, el Brasil, 1991

Cachoeira, el Brasil, 1992

Salvador de Bahia, el Brasil, 1991

Pelourinho, Salvador de Bahia, el Brasil, 1991

Mar Grande, illa d'Itaparica, el Brasil, 1989

Arembepe, el Brasil, 1991

Muritiba, el Brasil, 1990

Salvador de Bahia, el Brasil, 1992

El Caire, Egipte, 1981

Nova York, Estats Units, 1980

Lamu, Kenya, 1983

Obres en exposició

Lamu, Kenya, 1983

Khartoum, el Sudan, 1983

*Port-of-Spain, Trinitat i Tobago
1987*

El Brasil, 1989

El Brasil, 1989

Sanà, El Iemen, 1984

Nova York, Estats Units, 1979

Kassala, el Sudan, 1983

Cadis, 1987

Nova York, Estats Units, 1983

*Port-of-Spain, Trinitat i Tobago
1987*

*Salvador de Bahia, el Brasil,
1990*

Obres en exposició

*Port-of-Spain, Trinitat i Tobago
1987*

Lamu, Kenya, 1983

Debra Zeit, Etiòpia, 1984

Addis Abeba, Etiòpia, 1984

Addis Abeba, Etiòpia, 1984

Sanà, El Iemen, 1984

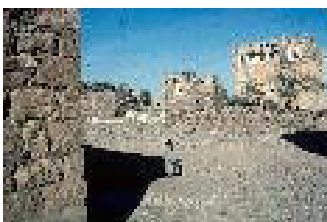
Somàlia, 1979

Kassala, el Sudan, 1984

Djibouti, 1984

El Iemen, 1984

El Iemen, 1984

Cachoeira, el Brasil, 1989

Obres en exposició

Illes Maldives, 1976

Salvador de Bahia, el Brasil, 1989

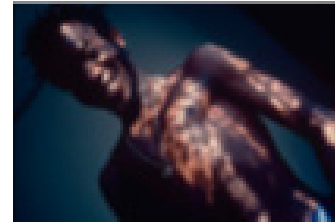
Kenya, 1986

Nova York, Estats Units, 1986

Khartum, el Sudan, 1984

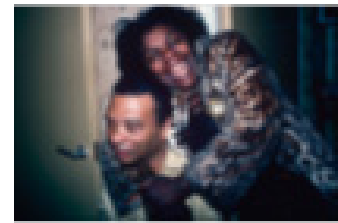
Amsterdam, Països Baixos, 1985

Nairobi, Kenya, 1986

Kenya, 1983

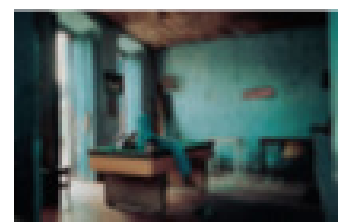
Londres, Regne Unit, 1985

Addis Abeba, Etiòpia, 1984

Illes Maldives 1976

Cachoeira, el Brasil, 1989

Obres en exposició

*Salvador de Bahia, el Brasil,
1989*

Khartum, el Sudan, 1984

*Salvador de Bahia, el Brasil,
1989*

Brussel·les, Bèlgica, 1990

Addis Abeba, Etiòpia, 1984

*Salvador de Bahia, el Brasil,
1989*

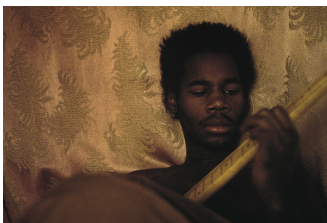
Kassala, el Sudan, 1986

Salvador de Bahia, el Brasil, 1989

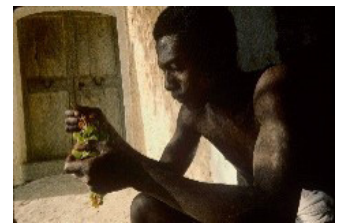
Kassala, el Sudan, 1986

Nova York, Estats Units, 1987

Itaparica, el Brasil, 1976

Eivissa, Balears, 1986

Obres en exposició

Kenya, 1986

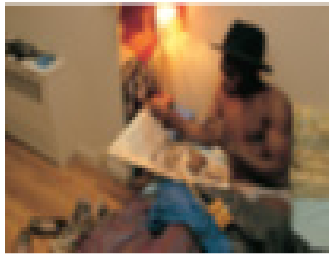
Salvador de Bahia, el Brasil, 1991

Cachoeira, el Brasil, 1991

Amsterdam, Països Baixos, 1985

Nova York, Estats Units, 1987

Eivissa, Balears, 1987

Amsterdam, Països Baixos, 1985

Cachoeira, el Brasil, 1989

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

Cachoeira, el Brasil, 1989

Adén, el Iemen, 1984

Obres en exposició

Khartum, el Sudan, 1984

Londres, Regne Unit, 1985

Amman, Jordània, 1986

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

El Brasil, 1989

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

Obres en exposició

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

El Caire, Egipte, 1981

Nova York, Estats Units, 1987

El Caire, Egipte, 1981

Londres, Regne Unit, 1985

Londres, Regne Unit, 1985

Barcelona, 1987

Londres, Regne Unit, 1985

Londres, Regne Unit, 1985

Londres, Regne Unit, 1985

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

Obres en exposició

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

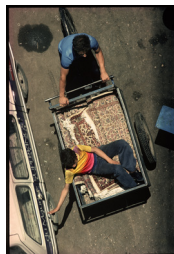
La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

La mirada de les dones del Caire, Egipte, 1981

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Obres en exposició

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

Sèrie «Oficios», 1979

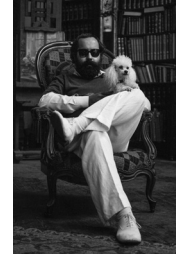
Obres en exposició

Sèrie «Oficios», 1979

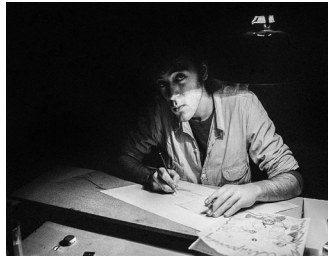
Actor de la companyia de Lindsay Kemp, 1979

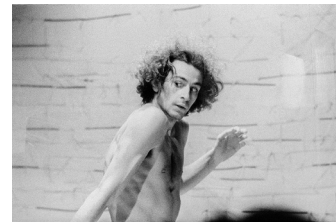
Bigas Luna, 1978

Camilo a La Rambla, 1977

Ceesepe, 1978

Cesc Gelabert, 1976

Jorge Rueda, 1977

Joan Úbeda de Vídeo Nou, 1978

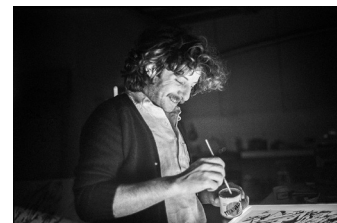
Barri de la Ribera, Barcelona, 1977

Luis Cortés, 1978

Manifestació gai a La Rambla, 1978

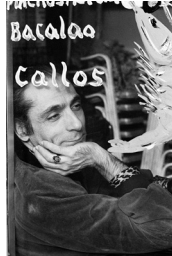

Mariscal, 1979

Obres en exposició

Miquel Barceló, 1982

Miralda, 1987

Nazario al bar Kike's, 1985

Nazario i Alejandro Molina, 1978

Nazario, 1979

Ocaña a Caños de Meca, Cadis, 1978

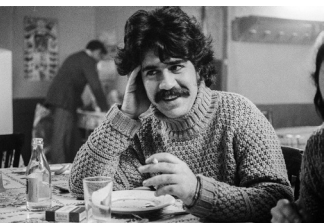
Ocaña a l'estació del seu poble, Cantillana, Sevilla, 1978

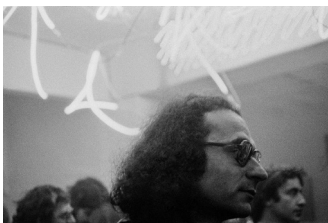
Ocaña i Camilo, Sitges, 1977

Ocaña, 1979

Pedro Almodóvar, 1979

Sisa a la galeria Mec-Mec, 1976

Pau Riba, 1987

Obres en exposició

Pau Maragall , 1987

*Companyia Elèctrica Dharma,
1978*

Bibi Escalas, 1986

*Joan Brossa i Oriol Treserra,
1978*

Xavi Mariscal i Xefo Guasch, 1978

*Xavier Miserachs i Jordi Esteva,
1977*

Victoria Combalá, Pierre Restany i Hervé Fisher , 1977

Pep Cuixart, Toni Miró, Oriol Regàs i Gemma Pitxot , 1978

Gato Pérez i José Manuel Parada , 1978

Enrique Vila-Matas, Pepe Ribas, Sergio Vila-Sanjuán i Toni Puig , 1986

Luis Racionero , 1986

Paca La Tomate , 1985

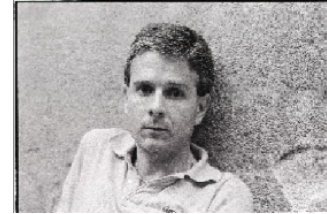
Obres en exposició

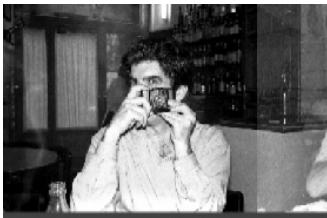
Romà Gubern, 1976

Equipo Crónica, 1975

Alberto Cardín, 1982

America Sanchez, 1979

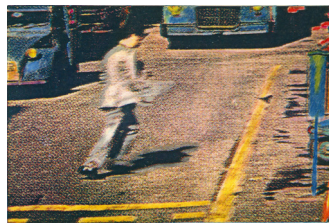
Oscar Tusquets, Toni Miró i Serena Vergano, 1978

Visió urbana (28 obres), 1979

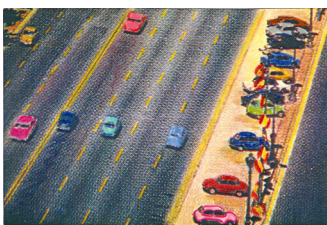
Visió urbana, 1979

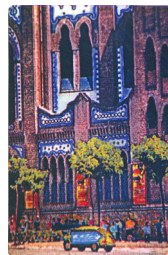
Visió urbana, 1979

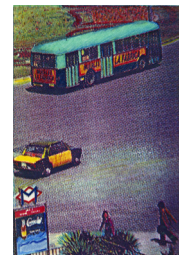
Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

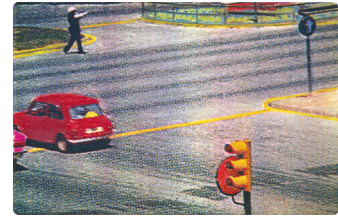
Obres en exposició

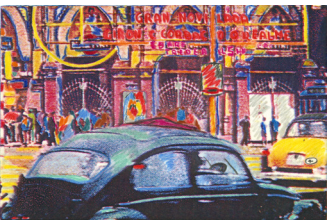
Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

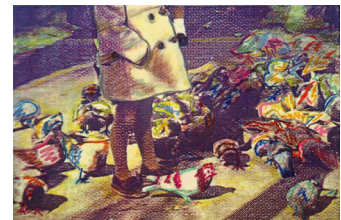
Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

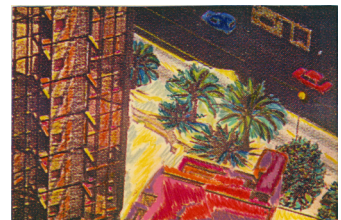
Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

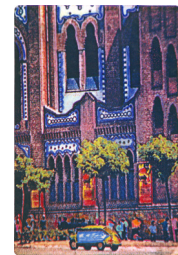
Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

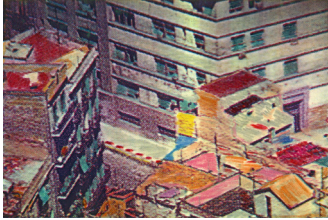

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Obres en exposició

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

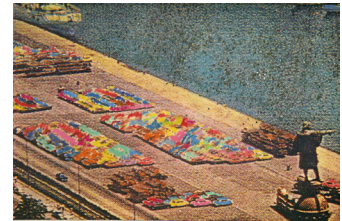
Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Visió urbana, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

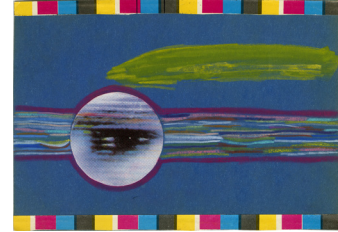
Obres en exposició

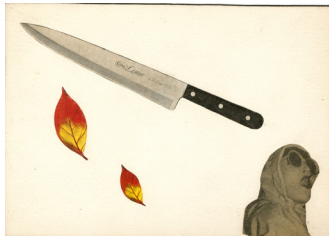
Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Collages, 1979

Obres en exposició

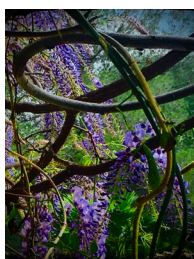
Collages, 1979

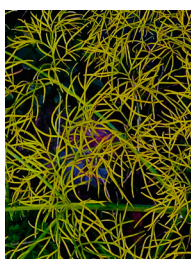
Collages, 1979

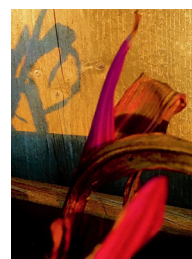
Collages, 1979

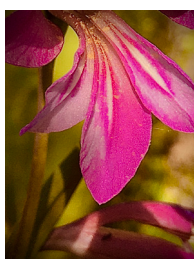
Encierro, 2020

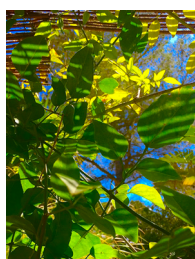
Encierro, 2020

Encierro, 2020

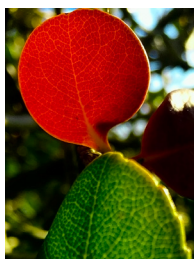
Encierro, 2020

Encierro, 2020

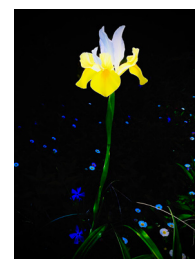
Encierro, 2020

Encierro, 2020

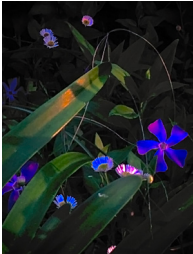

Encierro, 2020

Encierro, 2020

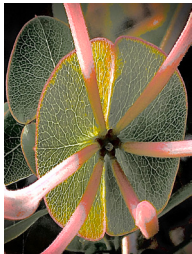
Obres en exposició

Encierro, 2020

Encierro, 2020

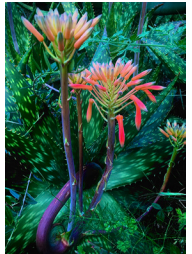
Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

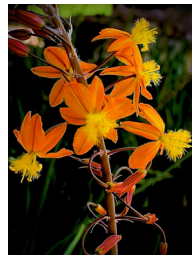
Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

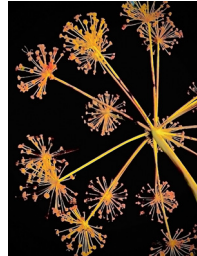

Encierro, 2020

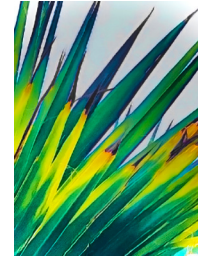
Obres en exposició

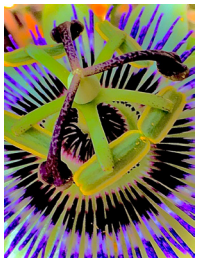
Encierro, 2020

Encierro, 2020

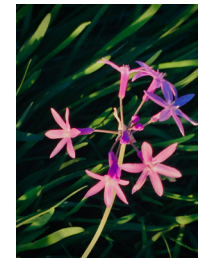
Encierro, 2020

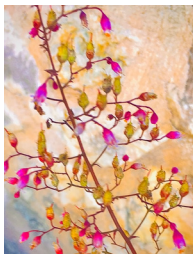
Encierro, 2020

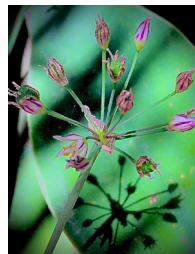
Encierro, 2020

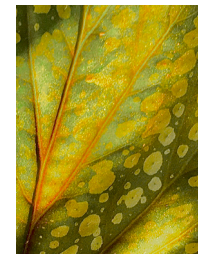
Encierro, 2020

Encierro, 2020

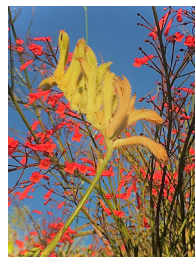
Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Obres en exposició

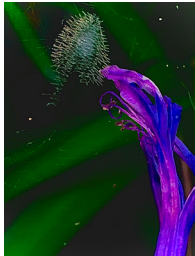
Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Encierro, 2020

Per a més informació podeu contactar amb el departament de premsa i comunicació

Neus Pérez Garcia
nperez@fundaciovilacasas.com
93 481 79 85
616 997 941

Descàrrega d'imatges via web: www.fundaciovilacasas.com/ca/documents-premsa
Usuari: premsa
Contrasenya: premsa2023

FUNDACIÓ VILA CASAS

www.fundaciovilacasas.com

ESPÀIS
VoLART
BARCELONA

Espais Volart
Ausiàs Marc, 20-22
08010 Barcelona
+34 93 481 79 85
volart@fundaciovilacasas.com

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Museu Can Framis
Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
+34 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Mario
Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
+34 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Palau Solterra
Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
+34 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com